

Parkeren bij een festival is een zelfstandige prestatie

Gegevens

Publicatie

NTFR 2021/2983

Instantie

Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak

20 juli 2021

Annotator

mr. N. Arzini, mr. J.P.W.H.T. Becks

ECLI

[ECLI:NL:GHAMS:2021:2269](#)

Zaaknummer

20/00623

Relevante informatie

[Wet OB 1968 art. 9](#)

Inhoudsindicatie

economisch doel

Samenvatting

Belanghebbende organiseert jaarlijks een meerdaags festival. Bezoekers kunnen een parkeerkaart kopen. Het hof oordeelt dat de parkeerdienst vanuit het perspectief van de gemiddelde bezoeker van het festival een afzonderlijk belang heeft ten opzichte van het bezoek aan het festival. Een niet onaanzienlijk deel van de bezoekers komt niet met de auto naar het festival. Voor hen is de parkeerdienst niet van belang. Bezoekers die dat wel doen, hebben er belang bij om de auto voorafgaand aan het bezoek van het festival te kunnen achterlaten op een parkeerplaats en zijn bereid daarvoor afzonderlijk te betalen. Het parkeren van de auto houdt daarom alleen verband met de wijze waarop een deel van de bezoekers het festival bereikt en niet met het verblijf op het festival zelf.

Het hof is dan ook met de rechtbank van oordeel dat de door belanghebbende verrichte handelingen niet één ondeelbare economische prestatie vormen, maar dat het gebruikmaken van de parkeerdienst een doel op zich is. Daaraan doet niet af dat het in deze zaak een tijdelijk ingericht parkeerterrein betreft en dat het parkeerterrein alleen wordt gebruikt door bezoekers van het festival.

(Hoger beroep ongegrond.)

Noot

‘Je gaat het pas zien als je het doorhebt’. De uitspraak van Johan Cruyff kan – zoals vaak – vanuit meerdere perspectieven worden gebruikt. Zo ook in de discussie over parkeren als bijkomende prestatie. De Hoge Raad zal wellicht verzuchten of het nu niet eens ophoudt met al die zaken over parkeren als bijkomende prestatie. Hoe duidelijk moet men zijn? Adviseurs daarentegen hopen nog steeds dat de Hoge Raad gaat inzien dat parkeren weldegelijk bijkomend kan zijn. Of op z’n minst dat de Hoge Raad eindelijk een keer prejudiciële vragen stelt aan het HvJ. De discussie over bijkomende prestaties is dan ook echt niet makkelijk. Het is een van de vele casuïstische btw-doolhoven waardoorheen een fiscalist zijn weg moet vinden. Inmiddels zijn talloze uitspraken verschenen met als rode draad dat parkeren geen bijkomende dienst is (o.a. [NTFR 2006/396](#), [NTFR 2021/418](#), [NTFR 2018/1987](#), [NTFR 2021/1549](#) en [NTFR 2021/2925](#)).

De uitspraak van het hof past precies in het toetsingskader van de Hoge Raad ([NTFR 2021/1549](#)). De uitkomst is geen verrassing. Het instellen van cassatieberoep lijkt ons een kansloze missie. Wij zien geen aanleiding/aanwijzing dat de Hoge Raad ineens om zal gaan en/of prejudiciële vragen zal stellen.

Maar wat is nu het kantelpunt waarop parkeren wel een bijkomende dienst kan zijn (of anderszins opgaat in de hoofdprestatie)? Immers, de verhuur van parkeerruimte en woonruimte wordt wél gezien als één vrijgestelde verhuurprestatie (HvJ 13 juli 1989, zaak C-173/88 (Morten Hendriksen), ECLI:EU:C:1989:329). Want hoe verschilt de Morten Hendriksen-situatie van de onderhavige situatie? Om te beginnen, denken wij dat een belangrijk verschil is dat het HvJ de verhuur van de parkeerruimte en de woonruimte als één economische handeling ziet ($A + B = C$). En niet als hoofdprestatie en bijkomende prestatie ($A + B = A$). In de Nederlandse parkeersituaties is daarvan geen sprake en is alleen de vraag of het parkeren als bijkomende dienst kan worden aangemerkt.

Verder denken wij dat de kern van de uitgang van het parkeren-doolhof te ontleen is aan de jurisprudentie van het HvJ (HvJ 17 januari 2013, zaak C-224/11 (BGZ Leasing), [NTFR 2013/278](#), r.o. 42, en HvJ 16 juli 2015, zaak C-584/13 (Mapfre), [NTFR 2015/2629](#), r.o. 55. Ten eerste vloeit het genot van het gebruik van de parkeerplaats direct voort uit de verstrekking van die parkeerplaats en heeft dit dus geen nauwe relatie met de hoofdprestatie (toegang tot festival/attractiepark). Een enkele relatie tussen de hoofdprestatie en de eventuele bijkomende dienst is niet voldoende. Ten tweede vergemakkelijkt het aanbieden van een parkeerplaats weliswaar de toegang tot het festival/attractiepark, maar dit blijft hoofdzakelijk een doel voor de bezoeker zelf. Met andere woorden: de eventuele bijkomende dienst moet ook een daadwerkelijke invloed hebben op het genot van de hoofdprestatie die verder gaat dan het genot van de bijkomende prestatie zelf.

Tot slot moet steeds in het achterhoofd worden gehouden dat de hoofdprestatie en de eventuele bijkomende prestatie normaal gesproken als onderscheiden en zelfstandige prestaties moeten worden beschouwd. Dit is het vertrekpunt. Als bij beoordeling komt vast te staan dat mogelijk sprake is van een hoofdprestatie met een bijkomende dienst, moet ook nog eens worden afgevraagd of het afzonderlijk in

aanmerking nemen van de hoofdprestatie en de bijkomende prestatie ertoe leidt dat twee prestaties kunstmatig uit elkaar worden gehaald waardoor een goede werking van het btw-stelsel in gevaar kan komen.

Juist dit laatste wordt – vermoeden wij – nog wel eens onderbelicht. Voorstanders voor een bijkomende prestatie zullen vaak wijzen op de omstandigheden waarom de potentiële bijkomende prestatie behoort tot de hoofdprestatie (het is geen doel op zich, maar een middel om de hoofdprestatie zo optimaal te kunnen gebruiken). Maar dat hoeft niet per definitie te betekenen dat het afzonderlijk betrekken van de verschillende prestaties in de btw-heffing kunstmatig is.